

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 198.923 van 15 december 2009
in de zaak A. 193.763/XII-5927**

In zake:

1. Arno D'HOOGHE
2. Nele MARGINET
3. Matthias BONTE
4. Wouter OPDENACKER
5. de VZW NATIONALISTISCHE STUDENTENVERENIGING

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick De Roo
kantoor houdend te Merksem
Nieuwdreef 115/23
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de UNIVERSITEIT GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 augustus 2009, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 28 mei 2009 van het bestuurscollege van de Universiteit Gent waarbij een beroep tegen de beslissing van 25 november 2008 van het politiek en filosofisch konvent van de Universiteit Gent onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2009.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Patrick De Roo, die verschijnt voor verzoekers, en advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 2 oktober 2008 beslist het politiek en filosofisch konvent van de Universiteit Gent (PFK) om een door Arno D’Hooghe ingediende aanvraag tot toetreding van de Nationalistische Studentenvereniging NSV!Gent als politieke studentenvereniging tot het PFK af te wijzen.

Op advies van de sociale raad beslist het bestuurscollege, op vordering van Arno D’Hooghe, de voornoemde beslissing van het PFK te vernietigen wegens schending van de motiveringsplicht. Het bestuurscollege verzoekt het PFK “deze toetredingsaanvraag opnieuw te behandelen en een deugdelijk gemotiveerde beslissing met inbegrip van concrete feiten en voldoende bewijsmateriaal conform de wettelijke motiveringsplicht te nemen”.

3.2. Op 25 november 2008 neemt het PFK opnieuw een negatieve beslissing, waartegen Arno D’Hooghe beroep instelt bij het bestuurscollege.

3.3. Met de thans bestreden beslissing van 28 mei 2009 oordeelt het bestuurscollege dat reeds de oorspronkelijk ingediende aanvraag niet ontvankelijk was, en wordt het beroep ook onontvankelijk verklaard.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. In de nota met opmerkingen werpt verwerende partij op dat “in het debat” de al dan niet ontvankelijkheid staat van de initiële erkenningsaanvraag van NSV!Gent die een feitelijke vereniging is, te onderscheiden van de vzw Nationalistische Studentenvereniging. De vordering is volgens haar niet ontvankelijk ingesteld door tweede, derde en vierde verzoekers bij gebrek aan hoedanigheid en belang. Ook de vzw Nationalistische Studentenvereniging -die geen aanvragende partij was- heeft volgens verwerende partij geen belang bij de vordering; bovendien blijkt niet dat ze conform haar statuten in rechte is getreden.

5. In het auditorsverslag worden deze excepties bijgevallen. Meer nog, volgens dit verslag dient ambtshalve ook aan eerste verzoeker belang te worden ontzegd nu niet blijkt dat hij op het ogenblik van de indiening van de aanvraag vermocht te handelen in naam van de vzw NSV. Volgens het auditoraat staat minstens voor vijfde verzoekster daarenboven niet afdoende vast dat naast het instellen van een annulatieberoep, ook naar behoren tot een vordering tot schorsing is besloten.

6. Vooralsnog bestaat er evenwel geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen of ambtshalve op te werpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. De schorsingsvoorwaarden

7. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. Beoordeling van de tweede schorsingsvoorwaarde

8. Verzoekers doen gelden als nadeel dat zij “niet, of in veel mindere mate” een beroep kunnen doen “op een omvangrijk geheel aan praktische middelen, technische hulp, organisatorische mogelijkheden en ruimtelijke structuren” hetgeen de goede werking van de vereniging hypothekeert. Ook zou de niet-erkenning inbreuk maken op de goede naam en faam van de vereniging te Gent.

9. Het voorliggend geschil heeft slechts betrekking op een aanvraag tot toetreding tot het PFK -en een weigering- voor het academiejaar 2008-2009. Uit de statuten van het PFK blijkt immers dat ieder academiejaar een aanvraag tot toetreding mogelijk is. Die aanvraag is uiteindelijk als onontvankelijk afgewezen, aldus verzoekers, “wegens onzekerheid omtrent de juiste identiteit van de vereniging en machtiging van de vertegenwoordiger(s) van de vereniging om namens de vereniging op te treden”, wat zij “een drogreden” noemen.

Luidens het bestreden besluit is het beroep afgewezen omdat de oorspronkelijke aanvraag niet ontvankelijk was daar “de statuten van [de] aanvragende vereniging en de daarop steunende mandaten van hen die de vereniging kunnen vertegenwoordigen en verbinden” niet bij de aanvraag waren gevoegd.

Uit niets blijkt dat het aan de verzoekers onmogelijk zou zijn of worden gemaakt om, rekening houdend met die al dan niet terecht gestelde ontvankelijkheidsproblemen, in de toekomst een nieuwe aanvraag in te dienen. Op het eerste gezicht lijkt het te volstaan om bij hun aanvraag ditmaal wel “de statuten [en] de daarop steunende mandaten” bij te brengen. Ook beweren noch bewijzen verzoekers dat nu reeds gevreesd moet worden voor een zogenaamde carrousel van op telkens andere grond afwijzende beslissingen. Alvast het gegeven dat het bestuurscollege een eerste beroep van eerste verzoeker wél heeft ingewilligd lijkt vooralsnog tegen te spreken dat verwerende partij koste wat het kost, dit wil zeggen wars van de voorgeschreven ontvankelijkheidsvereisten en van de inhoudelijke mérites van de aanvraag, het NSV!Gent zou weigeren te erkennen.

9. Nu een schorsingsarrest enkel uitwerking heeft voor de toekomst en het bewuste academiejaar is verstreken, kan de Raad van State de verzoekers niet meer behoeden voor het nadeel dat zij ingevolge de bestreden beslissing menen te lijden of geleden hebben. Indien zij ondertussen geen nieuwe aanvraag zouden

hebben ingediend -wat op de terechtzitting wordt geopperd- hebben zij elk verder nadeel in de eerste plaats aan zichzelf te verwijten. Daargelaten nog dat het aangevoerde materiële nadeel geenszins concreet is toegelicht en dat in het bestreden besluit dat enkel over de ontvankelijkheid uitspraak doet niets is te lezen dat de goede naam van verzoekers zou aantasten, volstaat die vaststelling om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 december 2009, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
met bijstand van	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Frank BONTINCK

Geert VAN HAEGENDOREN